

Warszawa, dnia 30 czerwca 2017 r.

Poz. 1292

USTAWA

z dnia 22 czerwca 2017 r.

o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją programu „Za życiem”¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, 1954, 1985 i 2169 oraz z 2017 r. poz. 60 i 949) po art. 90u dodaje się art. 90v w brzmieniu:

„Art. 90v. 1. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w celu realizacji zadań służących wykonaniu programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”, przyjętego na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. poz. 1860), zwanego dalej „Programem”, dotyczących pomocy uczennicom w ciąży przez stworzenie im możliwości kontynuowania nauki oraz utworzenia ośrodków koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczych, współdziała z jednostkami samorządu terytorialnego.

2. Na realizację zadań, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania może udzielić jednostkom samorządu terytorialnego wsparcia finansowego w formie dotacji celowej.

3. Starosta wskazuje publiczne przedszkole, inną formę wychowania przedszkolnego, szkołę podstawową, w tym specjalną, specjalny ośrodek szkolno-wychowawczy, specjalny ośrodek wychowawczy dla dzieci i młodzieży wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki, metod pracy i wychowania, ośrodek rewalidacyjno-wychowawczy, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy – Prawo oświatowe, albo poradnię psychologiczno-pedagogiczną, w tym poradnię specjalistyczną, spełniające warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 127 ust. 19 pkt 1 ustawy – Prawo oświatowe, które w danym powiecie pełnią funkcję wiodącego ośrodka koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczego.

4. Do zadań wiodących ośrodków, o których mowa w ust. 3, należy udzielanie kompleksowego wsparcia rodzinom z dziećmi, od chwili wykrycia niepełnosprawności lub zagrożenia niepełnosprawnością do podjęcia nauki w szkole, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci do 3. roku życia, obejmującego w szczególności udzielanie informacji rodzinom, zapewnienie usług specjalistów w zależności od potrzeb dziecka i jego rodziny oraz koordynowanie działań służących wykorzystaniu dostępnych usług, w tym zajęć w ramach wczesnego wspomagania rozwoju dziecka.

5. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zadania wiodących ośrodków, o których mowa w ust. 3, uwzględniając koordynacyjny i kompleksowy charakter działań podejmowanych wobec dzieci i ich rodzin.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 51c dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Kwota dotacji ustalana zgodnie z ust. 3 pkt 1 może być zwiększona, nie więcej niż o 30%, na uczestników z niepełnosprawnościami sprzężonymi lub spektrum autyzmu, którzy posiadają orzeczenie o znacznym stopniu nie-

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1583, 1948 i 2174 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 624 i 777.

pełnosprawności wraz ze wskazaniem konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.”;

2) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. 1. Osobie pełnoletniej, która ze względu na trudną sytuację życiową, wiek, niepełnosprawność lub chorobę potrzebuje wsparcia w funkcjonowaniu w codziennym życiu, ale nie wymaga usług w zakresie świadczonego przez jednostkę całodobowej opieki, w szczególności osobie z zaburzeniami psychicznymi, osobie opuszczającej pieczę zastępczą w rozumieniu przepisów o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, młodzieżowy ośrodek wychowawczy, zakład dla nieletnich, a także cudzoziemcowi, który uzyskał w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, może być przyznane wsparcie w mieszkaniu chronionym.

2. Mieszkanie chronione jest formą pomocy społecznej przygotowującą pod opieką specjalistów osoby tam przebywające do prowadzenia samodzielnego życia lub wspomagającą te osoby w codziennym funkcjonowaniu.

3. Mieszkanie chronione może być prowadzone przez każdą jednostkę organizacyjną pomocy społecznej lub organizację pożytku publicznego i w zależności od celu udzielania wsparcia prowadzone jest jako mieszkanie chronione treningowe lub mieszkanie chronione wspierane.

4. W mieszkaniu chronionym treningowym zapewnia się usługi bytowe oraz naukę, rozwijanie lub utrwalanie samodzielności, sprawności w zakresie samoobsługi, pełnienia ról społecznych w integracji ze społecznością lokalną, w celu umożliwienia prowadzenia samodzielnego życia.

5. Mieszkanie chronione wspierane przeznaczone jest dla:

- 1) osoby niepełnosprawnej, w szczególności osoby niepełnosprawnej fizycznie lub osoby z zaburzeniami psychicznymi;
- 2) osoby w podeszłym wieku lub przewlekle chorej.

6. W mieszkaniu chronionym wspieranym zapewnia się usługi bytowe oraz pomoc w wykonywaniu czynności niezbędnych w życiu codziennym i realizacji kontaktów społecznych, w celu utrzymania lub rozwijania samodzielności osoby na poziomie jej psychofizycznych możliwości.

7. Decyzję o skierowaniu do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym wydaje się na czas określony.

8. W stosunku do osób, które posiadają orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, a także w szczególnie uzasadnionych przypadkach w stosunku do innych osób, może być wydana decyzja o skierowaniu do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym wspieranym na czas nieokreślony.

9. Decyzja o skierowaniu osoby do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym wydawana jest po dokonaniu uzgodnień pomiędzy pracownikiem socjalnym podmiotu kierującego, pracownikiem socjalnym jednostki organizacyjnej pomocy społecznej prowadzącej mieszkanie chronione lub organizacji pożytku publicznego prowadzącej mieszkanie chronione a osobą ubiegającą się o skierowanie do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym lub jej przedstawicielem ustawowym.

10. Uzgodnienia, o których mowa w ust. 9, mają formę pisemną i dotyczą:

- 1) celu pobytu;
- 2) okresu pobytu;
- 3) rodzaju i zakresu świadczonego wsparcia;
- 4) odpłatności osoby korzystającej ze wsparcia;
- 5) sposobu zgłaszania planowanej nieobecności w mieszkaniu chronionym;
- 6) zasad i sposobu realizacji programu usamodzielniania osoby korzystającej ze wsparcia lub programu wspierania osoby.

11. Wsparcie świadczone w mieszkaniu chronionym nie stanowi zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych osób lub rodzin.

12. Korzystanie ze wsparcia w mieszkaniu chronionym, prowadzonym przez podmioty inne niż gmina, powiat lub na ich zlecenie, odbywa się na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej z osobą korzystającą z pobytu w mieszkaniu chronionym lub jej przedstawicielem ustawowym. W tym przypadku nie stosuje się ust. 7–11.

13. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, minimalne standardy usług świadczonych w mieszkaniach chronionych oraz minimalne standardy pomieszczeń w mieszkaniu chronionym, kierując się potrzebą zapewnienia właściwych usług i pomocy oraz uwzględniając indywidualne potrzeby i możliwości psychofizyczne osób kierowanych do mieszkania chronionego odpowiedniego rodzaju.”;

3) art. 110a otrzymuje brzmienie:

„Art. 110a. 1. W ramach struktury organizacyjnej ośrodka pomocy społecznej może zostać wyodrębniony:

- 1) zespół realizujący zadania w zakresie pracy socjalnej;
- 2) zespół realizujący zadania w zakresie usług pomocy społecznej;
- 3) zespół realizujący zadania, o których mowa w pkt 1 i 2.

2. W skład zespołów, o których mowa w ust. 1, wchodzi specjaliści z zakresu pracy socjalnej, specjaliści z zakresu pracy z rodziną oraz inni specjaliści realizujący zadania usług pomocy społecznej, w tym w zakresie integracji społecznej.”;

4) w art. 121 w ust. 3c po wyrazie „środowisku” dodaje się wyrazy „lub przeprowadzanie rodzinnych wywiadów środowiskowych poza siedzibą jednostki”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) po pkt 16a dodaje się pkt 16b w brzmieniu:

„16b) opiekunie osoby niepełnosprawnej – oznacza to członków rodziny, w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. poz. 1860), opiekujących się dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji lub osobą niepełnosprawną ze znacznym stopniem niepełnosprawności;”;

b) po pkt 21b dodaje się pkt 21c w brzmieniu:

„21c) poszukującym pracy absolwencie – oznacza to poszukującą pracy osobę, która w okresie ostatnich 48 miesięcy ukończyła szkołę lub uzyskała tytuł zawodowy;”;

c) pkt 23a otrzymuje brzmienie:

„23a) pracach społecznie użytecznych – oznacza to prace wykonywane przez bezrobotnych bez prawa do zasiłku na skutek skierowania przez starostę, organizowane przez gminę w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej, w tym na rzecz opiekunów osób niepełnosprawnych, w organizacjach lub instytucjach statutowo zajmujących się pomocą charytatywną lub na rzecz społeczności lokalnej;”;

2) w art. 46:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1) zrefundować podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia;

1a) zrefundować osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, zamieszkującej lub mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będącej posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 617 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 624) lub prowadzącej dział specjalny produkcji rolnej, o którym mowa w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.³⁾) lub w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.⁴⁾), zatrudniającym w okresie ostatnich 6 miesięcy, w każdym miesiącu, co najmniej jednego pracownika w pełnym wymiarze czasu pracy, koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub dla skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia, zwanych dalej „producentem rolnym”;”;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2048 oraz z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859 i 1089.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1926, 1933, 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 624, 648 i 1089.

- po pkt 1a dodaje się pkt 1b i 1c w brzmieniu:
 - „1b) zrefundować żłobkom lub klubom dziecięcym tworzonym i prowadzonym przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, o których mowa w przepisach o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, zwanych dalej „żłobkiem lub klubem dziecięcym”, koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, związanego bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć, dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, lub skierowanego poszukującego pracy absolwenta, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia;
 - 1c) zrefundować podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług rehabilitacyjnych, zwanemu dalej „podmiotem świadczącym usługi rehabilitacyjne”, koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, związanego bezpośrednio ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych, dla skierowanego bezrobotnego, skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, lub skierowanego poszukującego pracy absolwenta, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia;”
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) przyznać bezrobotnemu lub poszukującemu pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej po jej założeniu, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem tej działalności, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia.”
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niepubliczne przedszkole, niepubliczna szkoła i producent rolny, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, jest obowiązany dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, jeżeli naruszył warunki umowy, z zastrzeżeniem ust. 2b i 2c.”
- c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:

„2b. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niepubliczne przedszkole, niepubliczna szkoła i producent rolny, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy i zatrudniał na utworzonym stanowisku pracy skierowanego lub skierowanych bezrobotnych w pełnym wymiarze czasu pracy lub zatrudniał skierowanego lub skierowanych poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy łącznie przez okres krótszy niż 24 miesiące, jest obowiązany dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do 24 miesięcy zatrudnienia skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7.

2c. Żłobek lub klub dziecięcy z miejscami integracyjnymi i podmiot świadczący usługi rehabilitacyjne w miejscu zamieszkania, w tym usługi mobilne, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1b i 1c, jest obowiązany dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do 24 miesięcy zatrudnienia, jeżeli zatrudniał skierowaną osobę, o której mowa w ust. 1 pkt 1b i 1c, na utworzonym stanowisku pracy, co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy łącznie przez okres krótszy niż 24 miesiące.”
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Osoba, która otrzymała z Funduszu Pracy jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu żłobka lub klubu dziecięcego z miejscami integracyjnymi lub polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych, lub poszukujący pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, który otrzymał z Funduszu Pracy jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, jest obowiązany dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do 12 miesięcy prowadzenia działalności gospodarczej, jeżeli prowadził działalność gospodarczą przez okres krótszy niż 12 miesięcy. W przypadku naruszenia innych warunków umowy dotyczących przyznania tych środków przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.”

e) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku niewywiązania się z obowiązku, o którym mowa w ust. 2, 2b–3a, dochodzenie roszczeń z tytułu zawartej umowy następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.

5. Przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1–1b, jest przyjmowane w wysokości obowiązującej w dniu zawarcia umowy z podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą, żłobkiem lub klubem dziecięcym, niepublicznym przedszkolem, niepubliczną szkołą, producentem rolnym, bezrobotnym, absolwentem centrum integracji społecznej, absolwentem klubu integracji społecznej lub poszukującym pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7.”

f) ust. 5b–6a otrzymują brzmienie:

„5b. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą, żłobek lub klub dziecięcy, niepubliczne przedszkole, niepubliczna szkoła, producent rolny, bezrobotny, absolwent centrum integracji społecznej, absolwent klubu integracji społecznej, poszukujący pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, ubiegający się o przyznanie środków, o których mowa w ust. 1–1b, składa oświadczenie o niekaralności za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 244, 768, 773, 952 i 966) lub ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2016 r. poz. 1541 oraz z 2017 r. poz. 724 i 933), w okresie 2 lat przed wystąpieniem z wnioskiem o przyznanie środków.

6. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb dokonywania refundacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1–1c oraz ust. 1a,
- 2) szczegółowe warunki i tryb przyznawania osobom, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 1b, jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w ust. 1 pkt 2,
- 3) formy zabezpieczenia zwrotu otrzymanej refundacji lub środków na podjęcie działalności gospodarczej, w przypadku niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania

– mając na względzie zwiększenie mobilności oraz poziomu zatrudnienia bezrobotnych, poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, poszukujących pracy absolwentów, racjonalne gospodarowanie środkami Funduszu Pracy, a także konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z zasadami przyznawania pomocy *de minimis* w przypadku refundacji kosztów wyposażenia i doposażenia stanowiska pracy oraz w przypadku pomocy przyznawanej w postaci jednorazowej wypłaty środków na rozpoczęcie działalności gospodarczej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa dotyczących podjęcia takiej działalności.

6a. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb przyznawania osobom, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 1b, jednorazowo środków na podjęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych,
- 2) formy zabezpieczenia zwrotu środków na podjęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych, w przypadku niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania

– mając na względzie zwiększenie mobilności oraz poziomu zatrudnienia bezrobotnych, poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, poszukujących pracy absolwentów, racjonalne gospodarowanie środkami Funduszu Pracy, a także konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z zasadami przyznawania pomocy *de minimis* w przypadku pomocy przyznawanej osobom określonym w ust. 1 pkt 2 i ust. 1b w postaci jednorazowej wypłaty środków na rozpoczęcie działalności na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych.”;

3) w art. 49 w pkt 6 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) poszukującym pracy niepozostającym w zatrudnieniu lub niewykonującym innej pracy zarobkowej opiekunom osoby niepełnosprawnej, z wyłączeniem opiekunów osoby niepełnosprawnej pobierających świadczenie pielęgnacyjne lub specjalny zasiłek opiekuńczy na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych, lub zasiłek dla opiekuna na podstawie przepisów o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów”;

4) po art. 51 dodaje się art. 51a w brzmieniu:

„Art. 51a. 1. Starosta może zawrzeć umowę, na podstawie której refunduje pracodawcy lub przedsiębiorcy przez okres do 6 miesięcy część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne za skierowanych bezrobotnych opiekunów osoby niepełnosprawnej, zatrudnionych co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy, w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz kwoty połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę, obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.

2. Przepisy art. 51 ust. 5–9 stosuje się odpowiednio.

3. Pomoc jest udzielana zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.”;

5) po art. 60a dodaje się art. 60aa w brzmieniu:

„Art. 60aa. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy lub przedsiębiorcy grant, o którym mowa w art. 60a ust. 1, za zatrudnienie skierowanego bezrobotnego opiekuna osoby niepełnosprawnej.

2. Grant przysługuje w kwocie określonej w umowie zawartej ze starostą, nie wyższej jednak niż 12-krotność minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dniu zawarcia umowy, za każdego skierowanego bezrobotnego opiekuna osoby niepełnosprawnej.

3. Przepisy art. 60a ust. 2 i 4–9 stosuje się odpowiednio.”;

6) po art. 61a dodaje się art. 61aa w brzmieniu:

„Art. 61aa. Poszukujący pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, może korzystać na zasadach takich jak bezrobotny z następujących usług rynku pracy lub instrumentów rynku pracy:

- 1) pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego;
- 2) szkoleń;
- 3) stażu;
- 4) prac interwencyjnych;
- 5) przygotowania zawodowego dorosłych;
- 6) badań lekarskich lub psychologicznych, o których mowa w art. 2 ust. 3;
- 7) studiów podyplomowych;
- 8) szkoleń na podstawie trójstronnych umów szkoleniowych zawieranych pomiędzy starostą, pracodawcą i instytucją szkoleniową;
- 9) bonu na zasiedlenie;
- 10) bonu szkoleniowego;
- 11) bonu stażowego.”;

7) w art. 61e:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, w tym skierowanych przez powiatowy urząd pracy, podmiotom, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 i 1a oraz ust. 1a;”;

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego, poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, lub poszukującego pracy absolwenta, w tym skierowanych przez powiatowy urząd pracy:

- a) żłobkom lub klubom dziecięcym na utworzenie stanowiska pracy związanego bezpośrednio ze sprawowaniem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi lub prowadzeniem dla nich zajęć,
- b) podmiotom świadczącym usługi rehabilitacyjne na utworzenie stanowiska pracy związanego bezpośrednio ze świadczeniem usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych;”;

c) w pkt 2:

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) poszukującym pracy absolwentom;”;

– w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) poszukującym pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7;”;

8) w art. 61h:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Pożyczka na utworzenie stanowiska pracy dla poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, oraz na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa w art. 61e pkt 1a, jest udzielana na podstawie umowy zawieranej na wniosek podmiotu, po przedstawieniu kosztorysu dotyczącego tworzonego stanowiska pracy, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej niż określona w ust. 1, proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy na danym stanowisku, nie mniejszym niż połowa wymiaru czasu pracy.”;

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. Oprocentowanie pożyczki na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa w art. 61e pkt 1a, jest stałe i wynosi, w skali roku, 0,1 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski.
- 2b. Przepis ust. 2a stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy będącego opiekunem osoby niepełnosprawnej.”;
- 9) w art. 61i dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
- „6. Oprocentowanie pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu żłobka lub klubu dziecięcego z miejscami integracyjnymi lub polegającej na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych, a także pożyczki dla poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, jest stałe i wynosi, w skali roku, 0,1 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski.”;
- 10) w art. 61k w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Pożyczka na utworzenie stanowiska pracy może zostać udzielona podmiotom, o których mowa w art. 61e pkt 1 i 1a.”;
- 11) w art. 61m ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Formą zabezpieczenia spłaty i zwrotu udzielonych pożyczek, o których mowa w art. 61e pkt 1–2, jest weksel własny *in blanco* i poręczenie dwóch osób fizycznych.”;
- 12) art. 61n otrzymuje brzmienie:
- „Art. 61n. Podstawą rozliczenia pożyczek, o których mowa w art. 61e pkt 1–2, są opłacone faktury lub inne równoważne dokumenty księgowe.”;
- 13) w art. 61o:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
- „1a. Pożyczkobiorca jest obowiązany dokonać zwrotu niespłaconej kwoty pożyczki na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa w art. 61e pkt 1a, pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu żłobka lub klubu dziecięcego z miejscami integracyjnymi lub na świadczeniu usług rehabilitacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych w miejscu zamieszkania, w tym usług mobilnych, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia wezwania do jej zwrotu, proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do 12 miesięcy zatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy lub prowadzenia działalności gospodarczej, jeżeli zatrudniał na utworzonym stanowisku lub prowadził działalność gospodarczą przez okres krótszy niż 12 miesięcy. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się.
- 1b. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio do pożyczkobiorcy będącego poszukującym pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, któremu udzielono pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się.”;
- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. W przypadku śmierci pożyczkobiorcy ust. 2 i 3 nie stosuje się.”;
- 14) w art. 61v pkt 10 otrzymuje brzmienie:
- „10) przekazywanie, na wnioski starostów, informacji o wynikach monitorowania zatrudnienia przez wymagany okres bezrobotnych, poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, lub poszukujących pracy absolwentów, skierowanych przez powiatowe urzędy pracy u pożyczkobiorców, na utworzonych stanowiskach pracy.”;
- 15) w art. 61w pkt 1–4 otrzymują brzmienie:
- „1) opiniowaniu wniosków o udzielenie pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego, poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, lub poszukującego pracy absolwenta, skierowanych przez powiatowy urząd pracy, pod względem możliwości danego urzędu pracy w zakresie skierowania bezrobotnych, poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, lub poszukujących pracy absolwentów, posiadających kwalifikacje niezbędne do wykonywania pracy na planowanym do utworzenia stanowisku pracy;
- 2) wydawaniu zaświadczeń potwierdzających posiadanie statusu bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, przez osoby ubiegające się o pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej;
- 3) kierowaniu bezrobotnych, poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, lub poszukujących pracy absolwentów na utworzone stanowiska pracy;
- 4) monitorowaniu, we współpracy z pośrednikami finansowymi, zatrudnienia przez wymagany okres bezrobotnych, poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, poszukujących pracy absolwentów, skierowanych przez powiatowe urzędy pracy u pożyczkobiorców, na utworzonych stanowiskach pracy.”;

16) w art. 61x:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Pożyczkobiorca, któremu została udzielona pożyczka na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, skierowanych przez powiatowy urząd pracy, jest obowiązany poinformować, z 14-dniowym wyprzedzeniem, powiatowy urząd pracy oraz pośrednika finansowego o terminie zatrudnienia oraz potwierdzić jego zatrudnienie w terminie 7 dni od dnia zatrudnienia.

2. Pożyczkobiorca, który otrzymał pożyczkę na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego lub poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, skierowanego przez powiatowy urząd pracy, jest obowiązany poinformować powiatowy urząd pracy oraz pośrednika finansowego o rozwiązaniu umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym lub poszukującym pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, nie później niż w terminie 7 dni od dnia jej rozwiązania.

3. W przypadku gdy powiatowy urząd pracy w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 2, nie skieruje bezrobotnego, poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, spełniającego wymagania utworzonego stanowiska pracy, pożyczkobiorca może zatrudnić na tym stanowisku bezrobotnego, poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, bez skierowania powiatowego urzędu pracy.”

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do pożyczkobiorcy, któremu została udzielona pożyczka na utworzenie stanowiska pracy, o którym mowa w art. 61e pkt 1a, dla poszukującego pracy absolwenta skierowanego przez powiatowy urząd pracy.”;

17) w art. 66a po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W przypadku programu specjalnego kierowanego do poszukujących pracy, o których mowa w art. 49 pkt 7, obejmuje on instrumenty rynku pracy lub usługi rynku pracy określone w art. 61aa. Przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio.”;

18) w art. 73a po ust. 5a dodaje się ust. 5b w brzmieniu:

„5b. Starosta refunduje gminie ze środków Funduszu Pracy do 100% minimalnej kwoty świadczenia przysługującego bezrobotnemu oraz osobie, o której mowa w ust. 1a, skierowanych do wykonania prac związanych z realizacją codziennych obowiązków domowych na rzecz opiekunów osób niepełnosprawnych.”;

19) w art. 108 w ust. 1:

a) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej, kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa, o których mowa w art. 46;”

b) pkt 16a otrzymuje brzmienie:

„16a) grantów, o których mowa w art. 60a i art. 60aa;”

c) po pkt 16d dodaje się pkt 16e i 16f w brzmieniu:

„16e) zwrotu części kosztów poniesionych przez pracodawcę w związku z zatrudnieniem bezrobotnych, o których mowa w art. 51a;

16f) kosztów realizacji usług rynku pracy i instrumentów rynku pracy, o których mowa w art. 61aa;”

Art. 4. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793, z późn. zm.⁵⁾) w art. 48a po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw zdrowia opracowuje, wdraża, realizuje i finansuje program polityki zdrowotnej służącej wykonaniu programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem” przyjętego na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. poz. 1860).

1b. Do programu polityki zdrowotnej, o którym mowa w ust. 1a, nie stosuje się przepisu ust. 1.”

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1807, 1860, 1948, 2138, 2173 i 2250 oraz z 2017 r. poz. 60, 759, 777, 844, 858, 1089 i 1139.

Art. 5. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697) w art. 247 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw rodziny wprowadzi program na dofinansowanie w okresie 11 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zadań własnych gminy i powiatu z zakresu realizacji zadań wspierania rodziny oraz systemu pieczy zastępczej, w szczególności na pokrycie części wydatków związanych z powołaniem asystentów rodziny, koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej oraz prowadzeniem szkoleń, dla rodzin zastępczych i prowadzących rodzinne domy dziecka.”.

Art. 6. 1. Podmioty prowadzące mieszkania chronione obowiązane są do przekształcenia tych mieszkań w mieszkania chronione treningowe lub mieszkania chronione wspierane w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie art. 2 pkt 2.

2. Podmioty prowadzące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy mieszkania chronione dostosują te mieszkania do wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 53 ust. 13 ustawy zmienianej w art. 2, do dnia 1 marca 2019 r.

3. Decyzje o skierowaniu osoby do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym wydane przed dniem wejścia w życie art. 2 pkt 2 zachowują moc do czasu w nich wskazanego, nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 2 pkt 2.

4. Do postępowań o skierowanie osoby do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 2 pkt 2, mają zastosowanie przepisy art. 53 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. Wobec pożyczkobiorców, którym udzielono pożyczek na rozpoczęcie działalności gospodarczej lub na utworzenie stanowisk pracy, o których mowa w art. 61e pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 3, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mają zastosowanie przepisy art. 61o ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 73a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 73a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 3, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2017 r.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 i art. 4, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2017 r.;
- 2) art. 2 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 marca 2018 r.;
- 3) art. 3 pkt 5 i pkt 19 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*